

Per **Manolo Suárez**
Dibuixos de **Cati Artigues**

La família dels podicipedidae està formada per aus aquàtiques i capbussadores repartides per tots els continents. Estan tan adaptades al busseig que tenen les seves potes desplaçades cap endarrere per a impulsar-se davall l'aigua. Això els dificulta caminar per terra, cosa que eviten fer sempre que poden. Aparentment se semblen a les ànneres, ja que comparteixen el mateix hàbitat, però amb un poc d'atenció veurem que són molt diferents. Els becs són forts i cònics, potes lobulades, cua molt curta i no tenen un dimorfisme sexual evident. Presenten dos tipus de plo-

matge: un molt vistós en època de cria i un hivernal discret de colors suaus. S'alimenten principalment de peixos i petits invertebrats que capturen baix l'aigua. A Balears podem observar tres espècies diferents: el setmesó (*Tachybaptus ruficollis*), el soterí gros (*Podiceps cristatus*) i el soterí (*Podiceps nigricollis*). Els dos primers són nidificants, mentre que el soterí és principalment hivernant i migrant, excepte a Formentera, on es poden veure també alguns exemplars no reproductors durant l'estiu. De tant en tant hi ha cites accidentals de dues espècies

més: el soterí gris (*Podiceps grisigena*) i el soterí orellut (*Podiceps auritus*).

De les tres espècies habituals a les illes, el soterí gros, com el seu nom indica, no es pot confondre amb els altres perquè és molt més gran que els altres i també és més escàs. Els altres dos sí que se semblen molt més, però just els podem confondre a l'hivern, ja que el soterí no nidifica i els pocs que podem veure amb plomatge d'estiu són completament diferents dels setmesons. Les dues espècies són bastant petites, més o manco

setmesó

d'un pam, rodons com una bolla i molt, molt inquiet. Es capbussen constantment per cercar menjar o per

amagar-se davant qualsevol cosa que els espanti. No estan molt de temps submergits, i quan surten a la superfície ho fan de sobte, com si fossin de suro que emergeix de cop.

El setmesó és el més petit, de color marró, més fosc per damunt. Emet un so molt característic, que sembla que estigui rient. És l'únic que cria dels dos, per tant no el podem confondre amb el soterí durant la major part de l'any. El podem trobar a qualsevol zona humida, fins i tot llacunes petites, com basses dels camps de golf o de petites depuradores.

El setmesó i el soterí

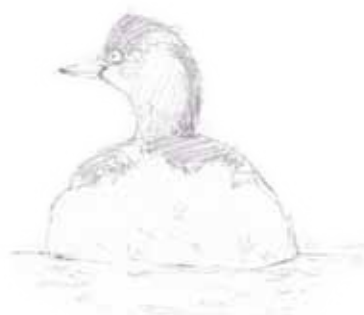

estiu

hivern

soterí

soterí gros

El soterí és un poc més gran i no tan rodonet, ja que té el coll més llarg i estirat. No és marró, sinó que combina colors blancs i grisos, més clar per davall, i fosc quasi negre per damunt. Crida l'atenció el disseny del cap, negre fins a l'ull, i blanc la gola i part del coll. Té els ulls vermells, visibles si el veiem de prop. Sol estar a llacunes grans. Normalment té un comportament gregari a l'hivern, formant grups de mida variable. I tot i que tampoc li agrada volar, ho fa més sovint que el setmesó.